

Pytania prejudycjalne

Czy art. 87 ust. 3 i art. 90 dyrektywy 2001/83/WE ⁽¹⁾, zmienionej dyrektywą 2004/27/WE ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu zakazującemu reklamy cenowej produktów leczniczych?

- ⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. 2001, L 311, s. 67).
- ⁽²⁾ Dyrektywa 2004/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. zmieniająca dyrektywę 2001/83/WE w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. 2004, L 136, s. 34).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Senāts) (Łotwa) w dniu 22 czerwca 2022 r. – SIA DOBELES AUTOBUSU PARKS, AS CATA, SIA VTU VALMIERA, SIA JELGAVAS AUTOBUSU PARKS, SIA Jēkabpils autobusu parks/Iepirkumu uzraudzības birojs, Valsts SIA Autotransporta direkcij

(Sprawa C-421/22)

(2022/C 326/17)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa (Senāts)

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: SIA DOBELES AUTOBUSU PARKS, AS CATA, SIA VTU VALMIERA, SIA JELGAVAS AUTOBUSU PARKS, SIA Jēkabpils autobusu parks

Druga strona postępowania: Iepirkumu uzraudzības birojs, Valsts SIA Autotransporta direkcij

Pytania prejudycjalne

Czy art. 1 ust. 2 akapit drugi, art. 2a ust. 2 i art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 ⁽¹⁾, w wersji zmienionej rozporządzeniem (UE) nr 2016/2338 ⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2016 r., dopuszczając istnienie systemu rekompensat, który nie nakłada na właściwy organ zobowiązania do wypłaty pełnej rekompensaty na rzecz podmiotu świadczącego usługi transportu publicznego poprzez okresową indeksację ceny umownej (kwoty rekompensaty) każdego wzrostu kosztów związanych ze świadczeniem usługi, na który usługodawca nie ma wpływu i który w związku z tym nie eliminuje całkowicie ryzyka poniesienia przez usługodawcę strat, które nie mogą zostać zrekompensowane?

⁽¹⁾ Dz.U. 2007, L 315, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2338 z dnia 14 grudnia 2016 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 w odniesieniu do otwarcia rynku krajowych usług kolejowego transportu pasażerskiego (Dz.U. 2016, L 354, s. 22).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria (Węgry) w dniu 28 czerwca 2022 r. – MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt./Mercedes-Benz Group AG

(Sprawa C-425/22)

(2022/C 326/18)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt.

Strona pozwana: Mercedes-Benz Group AG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w przypadku, gdy spółka dominująca wnosi powództwo o odszkodowanie z tytułu antykonkurencyjnego zachowania innej spółki, w celu uzyskania naprawienia szkód wyrządzonych tym zachowaniem wyłącznie jej spółkom zależnym, sąd właściwy określa siedziba spółki dominującej, jako miejsce, w którym nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę w rozumieniu art. 7 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem Bruksela Ia”)?
- 2) Czy dla zastosowania art. 7 pkt 2 rozporządzenia Bruksela Ia ma znaczenie to, że w czasie odmiennych transakcji nabycia będących przedmiotem sporu, nie wszystkie spółki zależne należały do grupy przedsiębiorstw spółki dominującej?

⁽¹⁾ Dz.U. 2012, L 351, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht München (Niemcy) w dniu 1 lipca 2022 r. – Generalstaatsanwaltschaft München/HF

(Sprawa C-435/22)

(2022/C 326/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht München

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Generalstaatsanwaltschaft München

Strona pozwana: HF

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 54 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 roku między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanej w Schengen w dniu 19 czerwca 1990 r. (zwanej dalej „KWUS”), w związku z art. 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że przepisy te stoją na przeszkodzie ekstradycji obywatela państwa trzeciego niebędącego obywatelem Unii w rozumieniu art. 20 TFUE przez organy państwa będącego stroną tej konwencji i państwa członkowskiego Unii do państwa trzeciego, jeżeli osoba, której dotyczy wniosek, została już prawomocnie skazana przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej za te same przestępstwa, do których odnosi się wniosek o ekstradycję, i wyrok został wykonany, a decyzja o odmowie ekstradycji tej osoby do państwa trzeciego byłaby możliwa tylko w przypadku zaakceptowania naruszenia dwustronnej umowy o ekstradycji zawartej z tym państwem trzecim?

⁽¹⁾ Dz.U. 2000, C 364, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 5 lipca 2022 r. – Komisja Europejska/Irlandia

(Sprawa C-439/22)

(2022/C 326/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: U. Małecka, L. Malferrari, E. Manhaeve, J. Samnadda, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Irlandia